

Nr 2.

Av herr **Pettersson** i Hällbacken, *angående lagstiftning till radiolyssnares skyddande mot obehöriga störningar.*

Rundradion är som bekant en av tidens största uppfinningar. Knappast någon uppfinning tidigare har så allmänt kunnat tillgodogöras för hela mänskligheten som radioverksamheten. Tråkigheten på landsbygden har motarbetats genom nämnda verksamhet. Hemlivet har befrämjats. Kunskapstörstande få genom radion rika tillfällen till att förkovra sitt vetande. Sängliggande sjuka kunna genom sina radioapparater få förströelse och uppbyggelse. De avlägset boende, som tidigare voro helt isolerade från den stora världen, kunna följa världshändelserna på ett sätt, som inte nog högt kan värdesättas. Den stora mängd radiolicenser, som löses, bevisar också, att praktiskt taget alla samhällslager uppskatta och förstå att utnyttja denna det tjugonde århundradets största uppfinning. Radioverksamheten skapar större materiella och moraliska värden, den för människorna och nationerna närmare varandra. Med ett ord, där radion utnyttjas på rätta sättet och störningar icke förekomma, är den en av mänsklighetens största välsignelser.

Men omöjliggöres åhörandet av ett värdefullt program, som man gärna vill avlyssna, av obehagliga störningar, så åstadkommer detta minst sagt hos vederbörande lyssnare ledsnad och förargelse. Ovanligt är ej heller, att hela samhällens radiolyssnare genom vissa industriella anläggningar, högspänningsledning etc. obehörigt störas i avlyssnande av radioprogrammen. Det synes därför vara av behovet påkallat, att lagstadgade bestämmelser utformas, som skyddar radiolyssnare mot obehöriga störningar.

I vårt land sakna vi en behövlig, tidsenlig och effektiv lagstiftning på detta område.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om framläggande av förslag till lagstiftning i berörda syfte.

Stockholm den 11 januari 1934.

Gust. Pettersson
i Hällbacken.

